

forslaget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder deri. Jeg vil takke Landbrugsministeren for hans Villighed til Forhandling angaaende § 2. Det synes ogsaa mig, at denne Paragraf har faaet en noget mærkelig Form, idet der først i Paragraffen er fastsat nogle Takster, og saa staar der i Slutningen af Paragraffen, at Landbrugsministeren er bemyndiget til at lave dem om. Lovforslaget er jo, som udtalt af Landbrugsministeren, fremkommet for at spare et Beløb, som efter Landbrugsministerens Mening egentlig ikke har haft positive Resultater i den tilsigtede Retning. Deri er jeg ganske enig med Landbrugsministeren, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at den Ændring, som indeholdes i § 1, gennemføres, saaledes at Anmeldelsespligten bortfalder og dermed tillige Statens Forpligtelse til at udrede det ret store Beløb, der her er Tale om, ca. 200 000 Kr. Men da nu Landbrugsministeren har udtalt, at han er villig til Forhandling, særlig om § 2, som ogsaa er den Paragraf, jeg særlig har min Opmærksomhed henvendt paa, synes jeg, det absolut maa være rigtigt, at vi tager Sagen op til Behandling i et Udvalg, og saa er der ingen Grund til at komme nærmere ind paa Enkeltheder angaaende den uheldige Form, som jeg synes, § 2 har faaet. Derfor kan jeg med disse faa Ord anbefale Lovforslaget, og jeg skal paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa, at det henvises til et Udvalg.

Jensen (Aale): Da det nu er bebudet, at der skal nedsættes et Udvalg, finder heller ikke jeg Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger om Lovforslaget. Det har jo været til Behandling i det andet høje Ting i temmelig lang Tid og er naturligvis blevet grundigt gennemdrøftet der. Der er ogsaa der foretaget nogle Ændringer og Tilføjelser, som jeg for største Parten kan hilse med Tilfredshed, f. Eks. Tilføjelsen angaaende Forbudet mod at føre smittede Køer eller Kvier til Tyre, hvilket Forbud fremtidig ogsaa skal gælde Foreningstyre; jeg synes, det er rigtigt, at det lige saa vel kommer til at gælde den ene som den anden. Der er jo Forbud mod at føre Dyr til Marked eller Auktion, altsaa mod at samle Dyr, naar man har Mistanke om, eller det er konstateret, at de er befængt med smitsom Sygdom, og det forekommer mig, at det ikke kan omtvistes, at det er rigtigt; men jeg beklager noget, at man ikke har taget Dyrskuer med, idet man, efter hvad der er

blevet mig meddelt, er indgaaet paa et Forlig herom. Jeg synes egentlig, det vilde være rigtigt at tage dem med, men det kan vi jo nu drøfte i Udvalget. Det kan være, man kan faa saadanne Oplysninger, at man kan være tilfredsstillet med, hvad her er foreslaaet.

Den meget omtalte § 2 — ikke alene her er den omtalt forholdsvis meget, men ogsaa i det andet høje Ting — vil jo maaske blive ændret. I og for sig har jeg ingen Ønsker i saa Henseende. Selv om det vel ikke vedrører dette Forslag, vil jeg imidlertid henlede Opmærksomheden og ikke mindst den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at det maa paalægges Dyrlægerne at møde i rene Kitler, naar de kommer fra den ene smittede Besætning til den anden, for ellers vil det let blive saaledes, at Dyrlægerne i Stedet for, at de skulde hjælpe en til at undgaa den smitsomme Sygdom, selv bliver Smittebærere, og det er jo ikke Meningen med Forslaget. Men naturligvis, naar man stiller Krav — og her synes jeg er et Sted, hvor man maa stille Krav, hvis man skal have noget ud af det —, maa man selvfølgelig ogsaa tænke paa Betalingen. Naar der i § 2 er opført de forskellige Beløb „for hver Forretning“, ved jeg ikke, om de skal forstaas som gældende for hver Besætning. Det er overfor mig blevet gjort gældende, at de maaske gjaldt hvert Dyr. I saa Fald synes jeg, Paragraffen trænger meget til at blive revideret. Men jeg forstaar det nu saadan, at Taksten gælder hver Besætning, Dyrlægen kommer ind til. Og i saa Tilfælde synes jeg ikke, det er nogen særlig stor Betaling, der bydes for Tilsynet. Men eet maa man efter min Mening absolut kræve — det vil jeg gerne gentage, for jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Landbrugsminister hørte det, da han for lidt siden var Genstand for Paavirkning fra anden Side —, at Dyrlægerne møder i rene Kitler hvert Sted, de kommer til, naar det drejer sig om smitsomme Sygdomme.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Forslaget og udtale Haabet om, at den Udvalgsbehandling, som skal finde Sted, ikke bliver alt for lang.

Frøkjær: Det Lovforslag, vi behandler her, gaar jo ud paa at ændre Loven af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, særlig Lovens § 12. Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde denne Ændring af § 12, da man